

Truth and Lies: Confusing Friends and Enemies

1. Menachot 109b

תניא אמר ר' יהושע בן פרחיה בתחלה כל האומר עלה לה אני כופתו ונותנו לפני הארי עתה כל האומר לי לירד ממנה אני מטיל עליו קומקום של חמין שהרי שאול ברח ממנה וכשעלה בקש להרוג את דוד
It was taught: R. Joshua b. Perahiah said, At first whoever were to say to me 'Take up the honour', I would bind him and put him in front of a lion; but now whoever were to say to me, 'Give up the honour', I would pour over him a kettle of boiling water. For [we see that] Saul [at first] shunned [the throne], but after he had taken it he sought to kill David

2. Shmuel I, 23:1-6

א וַיִּגְדּוּ לְדָוִד, לֵאמֹר: הִנֵּה פְּלִשְׁתִּים נֹלְחָמִים בְּקַעֲיֵלָה, וְהֵמָּה שֹׁסִים אֶת-הַגֵּרָנוֹת.	1 And they told David, saying: 'Behold, the Philistines are fighting against Keilah, and they rob the threshing-floors.'
ב וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה, לֵאמֹר, הֲאֵלֶיךָ וְהַפִּיתִי, בְּפְלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד, לֵךְ וְהַכֵּיתָ בְּפְלִשְׁתִּים, וְהוֹשַׁעְתָּ, אֶת-קַעֲיֵלָה.	2 Therefore David inquired of the LORD, saying: 'Shall I go and smite these Philistines?' And the LORD said unto David: 'Go, and smite the Philistines, and save Keilah.'
ג וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד, אֵלָיו, הֲנֵה אֲנַחְנוּ פֹּה בַּיהוּדָה, יִרְאִים; וְאִם כִּי-נֵלְכֶךָ קַעֲיֵלָה, אֶל-מַעְרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים.	3 And David's men said unto him: 'Behold, we are afraid here in Judah; how much more then if we go to Keilah against the armies of the Philistines?'
ד וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד לְשֹׂאֹל בַּיהוָה, וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה; וַיֹּאמֶר, קוּם רֵד קַעֲיֵלָה--כִּי-אֲנִי נֹתֵן אֶת-פְּלִשְׁתִּים, בְּיָדְךָ.	4 Then David inquired of the LORD yet again. And the LORD answered him and said: 'Arise, go down to Keilah; for I will deliver the Philistines into thy hand.'
ה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו קַעֲיֵלָה וַיִּלָּחֶם בְּפְלִשְׁתִּים, וַיִּנְהַג אֶת-מִקְנֵיהֶם, וַיַּךְ בָּהֶם, מִכָּה גְדוֹלָה; וַיִּשַׁע דָּוִד, אֶת יֹשְׁבֵי קַעֲיֵלָה.	5 And David and his men went to Keilah, and fought with the Philistines, and brought away their cattle, and slew them with a great slaughter. So David saved the inhabitants of Keilah.
ו וַיְהִי, בְּבִרְחַת אַבְיָתָר בֶּן-אַחִימֶלֶךְ אֶל-דָּוִד--קַעֲיֵלָה; וְרָד בְּיָדוֹ.	6 And it came to pass, when Abiathar the son of Ahimelech fled to David to Keilah, that he came down with an ephod in his hand.

3. Eruvin 45a

(שמואל א כג) ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שוסים את הגרנות תנא קעילה עיר הסמוכה לספר היתה והם לא באו אלא על עסקי תבן וקש דכתיב והמה שוסים את הגרנות
And they told David saying: 'Behold the Philistines are fighting against Keilah, and they rob the threshing-floors'? A Tanna taught: Keilah was a frontier town and they only came for the sake of plundering straw or stubble, for it is written: 'And they rob the threshingfloors'

אמר רב יהודה אמר רב נכרים שצרו על עירות ישראל אין יוצאין עליהם בכלי זיינן ואין מחללין עליהן את השבת תניא נמי הכי נכרים שצרו וכו' במה דברים אמורים כשבאו על עסקי ממון אבל באו על עסקי נפשות יוצאין עליהן בכלי זיינן ומחללין עליהן את השבת ובעיר הסמוכה לספר אפילו לא באו על עסקי נפשות אלא על עסקי תבן וקש יוצאין עליהן בכלי זיינן ומחללין עליהן את השבת

Rab Judah stated in the name of Rab: If foreigners besieged Israelite towns it is not permitted to sally forth against them or to desecrate the Sabbath in any other way on their account. So it was also taught: If foreigners besieged etc. This, however, applies only where they came for the sake of money matters, but if they came with the intention of taking lives the people are permitted to sally forth against them with their weapons and to desecrate the Sabbath on their account. Where the attack, however, was made on a town that was close to a frontier,³⁷ even though they did not come with any intention of taking lives but merely to plunder straw or stubble, the people are permitted to sally forth against them with their weapons and to desecrate the Sabbath on their account.

4. Tosfot Eruvin 45a

אני מללח או לא מללח - והיית א"כ
היבא דריש ר' דוכתא דמחללין
עליו השבת דלמא חול היה או משום
דנוספקא ליה דכתיב וישאל דוד הא
מסקינן או מללח או לא מללח ויש
לומר דמוכחא מילתא מדקאמר ללחמים
בקעילה דקרי ליה מלחמה ומסר
דוד נפשיה עליה אע"פ שלא באו
אלא על עסקי חבן וקם שמש מינה
דמחללין עליה נזוי גלה השבת :

5. Rav Eliezer Melamed, Peninei Halacha, Ha'Am V'Ha'aretz, 114-115

ואילו כל המומחים הצבאיים היו קמים ואומרים כיום, שאם
ניסוג אכן נשיג שלום אמיתי, יתכן והיינו אומרים שנשתנו
הזמנים וכיום אין סכנת נפשות בנסיגה. אבל בפועל רבים מגדולי
האסטרטגים הצבאיים סוברים שהנסיגה משטחי יש"ע תסכן את
מדינת ישראל, ולכן אין לנו אלא דברי חז"ל, ואסור לוותר אפילו
על קש ותבן בעיירות שעל הגבול, וקל וחומר שאין לתת חלקים
מארץ ישראל לידי אויבינו.¹

כלומר חכמים הבחינו בחכמתם, שאם נוותר לגויים אפילו
על קש ותבן במקומות הסמוכים לגבול, נאבד את כושר הרתעתנו,
וממילא תאבונם של אויבינו יגבר, ולאחר מכן ירצו לכבוש את כל
נחלותינו ולסכן את נפשותינו. ועל כן קבעו הלכה, שצריך לחלל
שבת ולסכן נפשות במלחמה - כדי להגן על ממונם של אלו
המתגוררים סמוך לגבול. לפי זה ברור, שאסור לוותר לגויים על
שום חלק משטחי יש"ע והגולן, משום שלפי דעת חז"ל כל ויתור
על ממון ישראל ליד הגבול, וקל וחומר ויתור על שטחים
הסמוכים לגבול, יגביר את תאבונם של אויבינו, והדבר עלול ח"ו
לקרב את המלחמה הבאה.

6. Abarbanel, Shmuel I, 23:3

ואנשי דוד נתרעמו מזה כי היה די להם בסכנת שאול ולמה יסתכנו עוד בפלשתים? ודוד לישב דעתם הוסיף לשאול
שנית, עם היות נכון לבו בטוח בהשם

7. Rav Aharon Lichtnestein, Mevakshei Panecha, 179

"אני חושב שאנחנו צריכים להיות מודעים לכך שהסיכונים
גדולים. האחריות איומה. וכשיש אחריות כבדה לא צריך לסגת.
לחפך, אנחנו צריכים ללכת לקראתה. לעשות כמיטב יכולתנו."

8. Rabbi Dovid Rosenfeld, Urim V'Thumim, <https://aish.com/urim-and-thummim/>

The Urim and Thummim (urim v'tumim) refer to a single piece of parchment which had God's ineffable name inscribed on it (the Tetragrammaton). It was placed inside Aaron's breastplate (choshen), between the two folds. (The breastplate consisted of a large rectangular piece of cloth doubled over. The outer fold contained 4 rows of precious stones, 3 per row. Each stone had the name of one of the Twelve Tribes etched onto it. It was worn over the High Priest's torso. See [Exodus 28:15-30](https://www.chabad.org/library/collection/getarticle.aspx?articleId=702).)

The Sages teach us that because of the parchment, High Priests were able to communicate prophetically with God. A great person such as a king would pose a question before the fully-vested High Priest, and if the questioner and the priest were both worthy, the letters on the breastplate stones would light up (or jut out, or arrange themselves) in a manner which would convey the response. It was used only for matters of national concern – such as for going to war or dividing the Land of Israel.

The curious name of the parchment was based on its function: it would make its words “shine” (urim relates to mai’ir – to shine), and it would “make whole” its words (tumim relates to mitamem – to make complete), meaning that its prophecies would always come true ([Talmud Yoma 73b](#)).

The Torah only hints to this function of the breastplate. In [Numbers 27:21](#) God tells Moses that his successor Joshua would stand before Elazar the High Priest and inquire of him “the judgments of the Urim.” Also, the breastplate is generally referred to as the “breastplate of justice” (choshen mishpat), and in [Exodus 28:30](#) the Torah states that by wearing it, Aaron would “bear the judgments” of Israel. The meaning, according to one interpretation, is that the High Priest would be responsible for receiving judgments and decisions on Israel’s behalf (Rashi there).

In the earlier books of the Prophets, there are several references to the Urim and Thummim being used for guidance in national matters, or more generally of Israel asking God directly for guidance (without mention of a prophet) and which the Sages understand was via the breastplate. See for example [Judges 20:18](#), [I Samuel 10:22](#), 14:37, 23:9-12, 28:6, 30:7-8, [II Samuel 5:23](#), and 21:1.

There is another cryptic phrase which occasionally appears in the Torah and which the Sages explain refers to the Urim and Thummim: the “Keraiti and Plaiti” (e.g. [II Samuel 8:18](#) and 20:7). The Talmud explains these terms as referring to the parchment in that they “cut” (kortim) their words (with clear-cut decisions) and they are wondrous (mufla’im) in their words ([Brachot 3b](#)).

Clearly, there was something so lofty and ethereal about the Urim and Thummim that it could not be defined with a simple word, even in as precise and expressive a language as Hebrew. It could only be described indirectly, via its function. For the Urim and Thummim did not belong in the physical world at world, and as a result, no concrete word could define its essence. Nachmanides likewise describes the parchment as “the handiwork of heaven,” and “a secret handed to Moses from the mouth of the Almighty” (commentary to [Exodus 28:30](#)).

The Second Temple lacked some of the most sacred items of the Temple of Solomon. One of them was the Urim and Thummim parchment. (According to some, the breastplate did contain the parchment but Israel was not on the spiritual level for it to function prophetically.) ([Talmud Sotah 48b](#), [Yoma 21b](#), Tosafot there s.v. “v’urim”, Rambam Beit HaBechira 4:1 with Ra’avad, Rashi to [Exodus 28:30](#)).

9. Sotah 48a-b

משמתו נביאים הראשונים: מאן נביאים הראשונים אמר רב הונא זה דוד ושמואל ושלמה

משמתו נביאים הראשונים בטלו אורים ותומים

WHEN THE FORMER PROPHETS DIED, THE URIM AND THUMMIM CEASED. **WHEN THE FORMER PROPHETS DIED.** Who are the former prophets? — R. Huna said: They are David, Samuel and Solomon

10. Shmuel I, 23:6-13

ו וַיְהִי, בְּבָרַח אֲבִיתָר בֶּן-אֲחִימֵלֵךְ אֶל-דָּוִד--קַעִילָה; אֶפֹּד, יָרַד בְּיָדוֹ.	6 And it came to pass, when Abiathar the son of Ahimelech fled to David to Keilah, that he came down with an ephod in his hand.
ז וַיִּגַּד לְשָׁאוּל, כִּי-בָא דָּוִד קַעִילָה; וַיֹּאמֶר שָׁאוּל, נִכְרַח אֹתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדִי--כִּי נִסְגַּר לְבוֹא, בְּעִיר דְּלֹתִים וּבְרִיחַ.	7 And it was told Saul that David was come to Keilah. And Saul said: 'God hath delivered him into my hand; for he is shut in, by entering into a town that hath gates and bars.'
ח וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל אֶת-כָּל-הָעָם, לְמַלְחָמָה, לָרֶדֶת קַעִילָה, לְצוֹר אֶל-דָּוִד וְאֶל-אֲנָשָׁיו.	8 And Saul summoned all the people to war, to go down to Keilah, to besiege David and his men.
ט וַיַּדַּע דָּוִד--כִּי עָלָיו, שָׁאוּל מִחֲרִישׁ הָרָעָה; וַיֹּאמֶר אֶל-אֲבִיתָר הַכֹּהֵן, הַגִּישָׁה הָאֶפֹּד.	9 And David knew that Saul devised mischief against him; and he said to Abiathar the priest: 'Bring hither the ephod.'

י וַיֹּאמֶר, דָּוִד, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שָׁמַע שְׁמַע עַבְדְּךָ
כִּי-מִבְקֵשׁ שָׂאוּל לָבוֹא אֵל-קַעִילָה--לְשַׁחַת לְעִיר,
בְּעִבְרֵי.

יא הֲיִסְגְּרֵנִי בְּעַלֵי קַעִילָה בְּיַד הַיָּרֵד שָׂאוּל, כְּאֲשֶׁר
שָׁמַע עַבְדְּךָ--יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הֲגֵד-נָא
לְעַבְדְּךָ; וַיֹּאמֶר יְהוָה, יָרֵד.

יב וַיֹּאמֶר דָּוִד--הֲיִסְגְּרוּ בְּעַלֵי קַעִילָה אֶתִּי וְאֶת-
אֲנָשָׁי, בְּיַד-שָׂאוּל; וַיֹּאמֶר יְהוָה, יִסְגְּרוּ.

יג וַיִּקַּם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו כֶּשֶׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ, וַיֵּצְאוּ
מִקַּעִילָה, וַיִּתְּהַלְכוּ, בְּאֲשֶׁר יִתְּהַלְכוּ; וּלְשָׂאוּל הֲגֵד, כִּי-
נִמְלַט דָּוִד מִקַּעִילָה, וַיַּחְדַּל, לָצֵאת.

10 Then said David: 'O LORD, the God of Israel, Thy servant hath surely heard that Saul seeketh to come to Keilah, to destroy the city for my sake.'

11 Will the men of Keilah deliver me up into his hand? will Saul come down, as Thy servant hath heard? O LORD, the God of Israel, I beseech Thee, tell Thy servant.' And the LORD said: 'He will come down.'

12 Then said David: 'Will the men of Keilah deliver up me and my men into the hand of Saul?' And the LORD said: 'They will deliver thee up.'

13 Then David and his men, who were about six hundred, arose and departed out of Keilah, and went whithersoever they could go. And it was told Saul that David was escaped from Keilah; and he forbore to go forth.

11. Rav Moshe Avigdor Amiel, HaMizrachi 1921

בְּקִיצוֹר, „דָּוִד לֹא פִי פִי נִסְ", זוֹהִי מֵהוֹתוֹ שֶׁל נְבִיא
הָאֵמֶת, „פִּי נִסְ לֹא פִי הָדוֹר” – זוֹהִי מֵהוֹתוֹ שֶׁל נְבִיא הַשֶּׁקֶר.
וְעַ”כּ בְּדוֹרוֹתֵם הִיִּתְּהָ תְּמִיד יָד נְבִיא הַשֶּׁקֶר עַל הָעֲלִיזוֹנָה, אֲנִי
בְּדוֹר הַבָּא נִשְׁאָרוּ רַק נְבִיאֵי הָאֵמֶת, כִּי בְּמִיתַת הַדּוֹר שֶׁל נְבִיא הַשֶּׁקֶר
מֵתָה גַם הָאֵמֶת שֶׁלֹּא, חָדַל הַהִיפּוֹנּוֹז הַחֲבֵרוֹתִי לַפְּעוּל אֶת
פְּעוּלָתוֹ, וְנִשְׁאָר רַק שֶׁקֶר עָרוֹם בְּלִי פֶה וְנִבִּי סָרֵק, שְׂאִין לוֹ רִגְלִים,
בְּעוֹד שֶׁהָאֵמֶת שֶׁל נְבִיא הָאֵמֶת לֹא תוֹכֵל לָמוֹת לַעֲוֹלָם.

12. Progressive Church Bravely Adopts All The Positions Popular In Modern Society,

<https://babylonbee.com/news/progressive-church-bravely-adopts-all-the-positions-popular-in-modern-society>

AUSTIN, TX - Open Table Methodist Church Of The Open Door has bravely come out in support of all progressive positions that are popular with prominent politicians, media personalities, and society at large. The announcement took place Monday on all popular social media platforms and several giant banners were hung outside the church building in a Pride Month ceremony that was carried by all local media stations and live streamed. The church had come out in favor of all the genders, full LGBTQ inclusivity, sensible gun control, and ending the filibuster rule in the U.S. Senate no matter what people in the media or politicians might say.

"We are willing to take the consequences for our stance," announced Rev. Martha Moonbeam. "In this house we believe Black Lives Matter. The organization, just to be clear. And that love is love. Science is real. Feminism is for everyone. No human is illegal. Women's rights are human rights. Kindness is everything," she continued. She then planted a yard sign in the church parking lot that said exactly that before flipping off a truck sporting an American flag that was driving by in what the church says was a hate crime.

"We've gotten some hateful attacks like that in the past for our stances," continued Pastor Martha. "For example, some bigots would ask us on our Facebook and Twitter posts where we get our progressive positions from the Bible or historic Christianity, but we have decided to be on the right side of history and not worry about those backwards-looking troglodytes. The big tech companies usually do a pretty good job of suspending those trolls for us anyway.

13. Rav Kook, Igrot Ra'aya 534 (Concerning Mizrachi)

שבו. דעות ממוצעות ופשרניות, שיש בהן מעין חולשה גופנית ורפיון נפשי, אינן עלולות לנצח בתכונה רבת-פעלים כתכונת התחיה הלאומית שלנו, שרוח ד' אל-עולם מתנוסס מכל עבריה. עלינו להזדיין בכח רוחני גדול, בדעות מוחלטות מקוריות וקבועות, העלולות בכח-החיים שלהן להראות את הדרך על כללות השאיפות החדשות, שנוצרו בימינו ברוח ד' המעיר לתחיה את עם-קדשו.

14. Shmuel I, 23:14-15, 19-24

- יד** וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר בַּמְצָדוֹת, וַיֵּשֶׁב בְּהַר בַּמִּדְבָּר-זִיף; וַיִּבְקֹשֶׁהוּ שְׂאוּל כָּל-הַיָּמִים, וְלֹא-נָתַנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ.
- 14** And David abode in the wilderness in the strongholds, and remained in the hill-country in the wilderness of Ziph. And Saul sought him every day, but God delivered him not into his hand.
- טו** וַיֵּרָא דָּוִד, כִּי-יֵצֵא שְׂאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת-נַפְשׁוֹ; וְדָוִד בַּמִּדְבָּר-זִיף, בַּחֲרֻשָׁה.
- 15** And David saw that Saul was come out to seek his life; and David was in the wilderness of Ziph in the wood.
- יט** וַיַּעֲלוּ זִפִּים אֶל-שְׂאוּל, הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר: הֲלוֹא דָּוִד מְסֻתָּתָר עִמָּנוּ בַּמְצָדוֹת, בַּחֲרֻשָׁה--בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה, אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁמוֹן.
- 19** Then came up the Ziphites to Saul to Gibeah, saying: 'Doth not David hide himself with us in the strongholds in the wood, in the hill of Hachilah, which is on the south of Jeshimon?
- כ** וַעֲתָה לְכָל-אֹתוֹת נַפְשֶׁךָ הַמְּלָךְ, לָרֶדֶת--רָד; וְלָנוּ הַסְּגִירוֹ, בְּיַד הַמְּלָךְ.
- 20** Now therefore, O king, come down, according to all the desire of thy soul to come down; and our part shall be to deliver him up into the king's hand.'
- כא** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל, בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה: כִּי חַמְלַתֶם, עָלַי.
- 21** And Saul said: 'Blessed be ye of the LORD; for ye have had compassion on me.
- כב** לְכוּ-נָא הַכִּינוּ עוֹד, וַדַּעוּ וּרְאוּ אֶת-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רְגְלוֹ--מִי רָאָהוּ, שָׁם: כִּי אָמַר אֵלַי, עָרוֹם יַעֲרֹם הוּא.
- 22** Go, I pray you, make yet more sure, and know and see his place where his haunt is, and who hath seen him there; for it is told me that he dealeth very subtly.
- כג** וּרְאוּ וַדַּעוּ, מִכָּל הַמְּחַבְּאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם, וּשְׁבַתְּם אֵלַי אֶל-נָכוֹן, וְהִלַּכְתִּי אֹתְכֶם; וְהָיָה, אִם-יֵשְׁנוּ בְּאֶרֶץ--וְחִפְּשֹׁתִי אֹתוֹ, בְּכָל אֶלְפֵי יְהוּדָה.
- 23** See therefore, and take knowledge of all the lurking-places where he hideth himself, and come ye back to me with the certainty, and I will go with you; and it shall come to pass, if he be in the land, that I will search him out among all the thousands of Judah.'
- כד** וַיִּקְוֹמוּ וַיֵּלְכוּ זִיפָה, לִפְנֵי שְׂאוּל; וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בַּמִּדְבָּר מְעוֹן, בְּעַרְבָה--אֵל, יָמִין הַיְשִׁמוֹן.
- 24** And they arose, and went to Ziph before Saul; but David and his men were in the wilderness of Maon, in the Arabah on the south of Jeshimon.
- כה** וַיֵּלֶךְ שְׂאוּל וְאֲנָשָׁיו, לְבַקֵּשׁ, וַיִּגְדּוּ לְדָוִד, וַיֵּרָד הַסֵּלַע וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר מְעוֹן; וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל, וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי-דָוִד מִדְבַר מְעוֹן.
- 25** And Saul and his men went to seek him. And they told David; wherefore he came down to the rock, and abode in the wilderness of Maon. And when Saul heard that, he pursued after David in the wilderness of Maon.

15. Sotah 48b

בבא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד וגו' מאי זיפים אמר רבי יוחנן בני אדם המזייפין דבריהם

When the Zifites came and said to Saul, Doth not David etc.39 What means Zifites?

— R. Johanan said: Men who falsify their words.

16. Yalkut Shimoni 771

כך היו ישראל, כיוון שראו לשאול מטה אזנו לשמוע לשון הרע על דוד, היו הכל באים ואומרים לו.

17. Itai Asman, רשמים מהפגנות השמאל והימין, Karov Eilecha, Shabbat HaGadol

לצערי הרב, לא מעט מהם שונאים את הדת רק בגלל שטיפות המח של התקשורת, ובהפגנות האלו יש זמן לדבר.

18. Tehillim 54

א	לְמַנְצַח בְּגִיטָה, מִשְׁכִּיל לְדָוִד.	1	For the Leader; with string-music. Maschil of David:
ב	בָּבֵא הַזִּיפִּיטִים, וַיֹּאמְרוּ לְשָׂאוּל: הֲלֹא דָוִד, מְסִתֵּתֵר עִמָּנוּ.	2	when the Ziphites came and said to Saul: 'Doth not David hide himself with us?'
ג	אֱלֹהִים, בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי; וּבְגִבּוֹרֶתְךָ תְּדִינֵנִי.	3	O God, save me by Thy name, and right me by Thy might.
ד	אֱלֹהִים, שְׁמַע תְּפִלָּתִי; הֲאִזְיִנָּה, לְאִמְרֵי-פִי.	4	O God, hear my prayer; give ear to the words of my mouth.
ה	כִּי זָרִים, קָמוּ עָלַי-- וְעַרְיָצִים, בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי; לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְנִגְדָם סָלַח.	5	For strangers are risen up against me, and violent men have sought after my soul; they have not set God before them. Selah
ו	הִנֵּה אֱלֹהִים, עֹזֵר לִי; אֲדַנִּי, בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי.	6	Behold, God is my helper; the Lord is for me as the upholder of my soul.
ז	יֵשׁוּב (וַיֵּשֶׁב) הָרַע, לְשָׂרְרֵי; בְּאַמְתָּד, הַצְּמִיתֵם.	7	He will requite the evil unto them that lie in wait for me; destroy Thou them in Thy truth.
ח	בְּנִדְבָה אֲזַבְחָה-לָּךְ; אוֹדָה שְׁמֶךָ יְהוָה כִּי-טוֹב.	8	With a freewill-offering will I sacrifice unto Thee; I will give thanks unto Thy name, O LORD, for it is good.
ט	כִּי מִכָּל-צָרָה, הֲצִילָנִי; וּבְאִיבֵי, רָאִתָּה עֵינָי.	9	For He hath delivered me out of all trouble; and mine eye hath gazed upon mine enemies.

19. Midrash Tehillim 54

אלקים שמעה תפלתי. אמר דוד לפני הקב"ה רבוננו של עולם בא דואג וקבל ממנו באו הזיפים ושמע להם. שמעה תפלתי.

20. Rashi, Tehillim 54:7

באמתך. מתוך שאתה אמיתי ואמרת ליפרע מהולכי רכיל ורודפי הרג לכך הצמיתם

with Your truth: Since You are truthful, and You said that You would wreak vengeance upon talebearers and those who pursue to kill, therefore, cut them off.

21. Shmuel I, 23:26-29

כֹּו וַיֵּלֶךְ שָׂאוּל מִצַּד הַהָר, מִזֶּה, וְדָוִד וְאֶנְשָׁיו מִצַּד הַהָר, מִזֶּה; וַיְהִי דָוִד נֶחְפָּז לָלֶכֶת, מִפְּנֵי שָׂאוּל, וְשָׂאוּל וְאֶנְשָׁיו עֹטְרִים אֶל-דָּוִד וְאֶל-אֶנְשָׁיו, לְתַפְּשֵׁם. 26 And Saul went on this side of the mountain, and David and his men on that side of the mountain; and David made haste to get away for fear of Saul; for Saul and his men compassed David and his men round about to take them.

כֹּז וּמִלְאָךְ בָּא, אֶל-שָׂאוּל לֵאמֹר: מִהָרָה וּלְכָה, כִּי-פָשְׁטוּ פְּלִשְׁתִּים עַל-הָאָרֶץ. 27 But there came a messenger unto Saul, saying: 'Haste thee, and come; for the Philistines have made a raid upon the land.'

כח וַיָּשָׁב שָׁאוּל, מִרְדֹּף אַחֲרֵי דָוִד, וַיֵּלֶךְ, לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים; עַל-כֵּן, קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא, סֶלַע, הַמַּחְלָקוֹת.

28 So Saul returned from pursuing after David, and went against the Philistines; therefore they called that place Selahammahlekoth.

כט וַיַּעַל דָּוִד, מִשָּׁם; וַיֵּשֶׁב, בְּמַצְדּוֹת עֵינִי-גֵדִי.

29 And David went up from thence, and dwelt in the strongholds of En-gedi.

22. Rashi, Shmuel I, 23:28

סלע המחלקות. שהיה לבו של שאול חלוק לשתי דעות, אם לשוב להציל את ארצו מיד פלשתים, או לרדוף ולתפוש את דוד

23. Radak, Shmuel I, 23:28

וכן הוא אומר בדרש מהו סלע המחלקות אמר רבי שמואל בר נחמני ששם נחלקו גבורים של שאול על דוד מהם היו אומרים עד שכן ישי בידינו לא נפנה ממנו ומהם אמרו מלחמת ישראל קודמת שכן ישי מצוי לנו בכל שעה,

24. Yerushalmi Peah 1:1

אמר רבי אבא בר כהנא דורו של דוד כולם צדיקים היו וע"י שהיה להן דילטורים היו יוצאים במלחמה והיו נופלים

25. Radak, Shmuel I, 23:28

דבר אחר מהו סלע המחלקות שבשעה שהיה דוד ועבדיו עוברים על אותו מקום היה מתחלק מחיילותיו הוא ושש מאות איש שהיו אתו באותה שעה והיו יורדין מעל סוסייהן ומשתטחין על פניהם ואומרין ברוך שעשה לנו נס במקום הזה

26. Shmuel I, 23:16-18

טז וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל, וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּוִד חֲרָשָׁה; וַיַּחֲזֵק אֶת-יָדוֹ, בְּאֱלֹהִים.

16 And Jonathan Saul's son arose, and went to David into the wood, and strengthened his hand in God.

יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-תִּירָא, כִּי לֹא תִמְצָאָךְ יַד שָׁאוּל אָבִי, וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל, וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה-לְךָ לְמִשְׁנָה; וְגַם-שָׁאוּל אָבִי יֵדַע כֵּן.

17 And he said unto him: 'Fear not; for the hand of Saul my father shall not find thee; and thou shalt be king over Israel, and I shall be next unto thee; and that also Saul my father knoweth.'

יח וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית, לִפְנֵי יְהוָה; וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּחֲרָשָׁה, וַיְהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ.

18 And they two made a covenant before the LORD; and David abode in the wood, and Jonathan went to his house.